

РЕШЕНИЕ

№ 2660

гр. София, 01.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 12.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскабийска, като разгледа дело номер **9197** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Б. В. И. срещу заповед № ЗЦУ – 1465 от 08.11.2010 г. на И. Д. на Националната агенция по приходите, с която на основание чл. 92, ал. 1, чл. 90, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „понижаване в по –долен ранг за срок от 6 месеца до 1 година” и е определен максималният размер от една година.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, като издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила и в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят и процесуалният му представител А. А. поддържат, че оспорената заповед е издадена в нарушение на нормата на чл. 94, ал. 1 от ЗДСл; при издаването ѝ не е спазена процедурата по чл. 96, ал. 1 от ЗДСл; не е налице ясно, конкретно и точно описание на твърдяните дисциплинарни нарушения, като в административния акт липсват изложени мотиви защо дисциплинарно-наказващият орган счита, че нарушенията са извършени виновно; не са обсъдени в заповедта обясненията на служителя. Искане се отмяната на обжалваната заповед и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – изпълнителният Д. на Националната агенция по приходите, представлявана от юрк. Л оспорва жалбата.

Административен съд С. град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят Б. В. И. заема длъжност по служебно правоотношение – главен инспектор по приходите в отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на Н. С..

С доклад вх. № 93-00-2035/10.08.2010 г. от директора на дирекция „Инспекторат“ при Н. е уведомен изпълнителният Д. на Н. за резултатите от извършена проверка в офис „Център“ относно дейността на екипа на Б. И. и е предложено с оглед констатирани нарушения да се потърси дисциплинарна отговорност на конкретно посочени служители, в т.ч. и на Б. И..

Със заповед № ЗЦУ -1451 от 04.11.2010 г. на И. Д. на Националната агенция по приходите (Н.), издадена на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДСл, е наредено: 1. дисциплинарният съвет, назначен със заповед № ЗЦУ – 652 от 30.06.2009 г. на И. Д. на Н. (изм. със заповед № ЗЦУ – 883 от 10.09.2009 г. и заповед № ЗЦУ – 735 от 10.06.2010 г.), да образува дело срещу държавния служител Б. В. И. – главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. за извършени от същия дисциплинарни нарушения, изложени в доклад вх. № 93-00-2035 от 10.08.2010 г. по описа на ЦУ на Н., изготвен от Б Д Г – Д. на дирекция „Инспекторат“ и 2. дисциплинарният съвет да разгледа дисциплинарното дело и да представи на И. Д. на Н. свое решение, заедно с преписката по делото.

Установява, че до служителя е отправена покана, получена лично на 02.11.2010 г. срещу подпис, с която е уведомен за започналата процедура за ангажиране на дисциплинарна отговорност и е поканен да се яви в кабинета на И. Д. на Н. на 02.11.2010 г. в 13.00 часа за запознаване с материалите по преписка рег. № 93-00-2035 от 10.08.2010 г. и за изслушване.

Изготвен е протокол от проведено изслушване на служителя от 02.11.2010 г., надлежно подписан от служителя.

На жалбоподателя е дадена възможност в срок до 04.11.2010 г. да представи писмени обяснения във връзка с образувано дисциплинарно производство за извършени дисциплинарни нарушения, изложени в доклад вх. № 93-00-2035 от 10.08.2010 г. по описа на ЦУ на Н.. Депозирани са писмени обяснения от служителя с вх. № 93-00-2035 от 04.11.2010 г., приложени на л. 31-л. 42 от делото.

Изготвен е протокол от заседание на дисциплинарния съвет от 05.11.2010 г., в който е отразено обсъждането на доказателствата по дисциплинарното дело срещу Б. И. (под № 1 от протокола), като в заключение членовете на дисциплинарния съвет единодушно приемат, че служителят е извършил дисциплинарно нарушение и следва да му бъде наложено дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от 6 месеца до 1 година“ с максимален размер от една година.

Представено е и решение № РЦУ – 123 от 05.11.2010 г. на дисциплинарния съвет, с което е предложено на дисциплинарно наказващия орган за допуснати груби нарушения, състоящи се в неспазване на чл. 3, ал. 1 и чл. 5 от ДОПК и неизпълнение на утвърдените процедури, при разгледаните ревизионни производство, да наложи на служителя дисциплинарно наказание „понижаване в по-долен ранг за срок от 6 месеца до 1 година“ с максимален размер от една година с оглед тежестта на нарушението и настъпилите от него вредни последици, формата на вината, обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на оспорената в настоящото производство заповед № ЗЦУ – 1465 от 08.11.2010 г. на И. Д. на Н., с която

на основание чл. 92, ал. 1, чл. 90, ал.1, т. 4 във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл на Б. В. И. – главен инспектор по приходите в ТД на Н. С., дирекция „Контрол”, отдел „Ревизии” е наложено дисциплинарно наказание „понижаване в по-долен ранг за срок от шест месеца до една година” с максимален размер до една година. Административният орган е приел за установени фактите, констатирани при извършена проверка в ТД на Н. – С., офис Център, в изпълнение на Заповед № ЗЦУ-664/27.05.2010г, № 752/14.06.2010 г. и №811/24.06.2010 г. от екип на дирекция „Инспекторат”. Проверката обхванала дейността на екип с ръководител Б. В. И., за периода от 01.01.2009 г. до 30.04.2010 г. и било установено следното:

I. При ревизия на Е Г Ватева, извършена от ревизиращ екип с ръководител Б. В. И. — гл. инспектор по приходите. В издадения РД № 901471/01.06.2009 г. няма корекции на декларирания от лицето резултат за възстановяване. Същият е връчен на РЛ на 04.07.2009г., почти един месец по-късно от издаването му. Посочени са допуснати процесуални нарушения: няма извършена нито една насрещна проверка, въпреки че това е заложено в работната карта и плана; отправено е искане до Агенция „Митници”, което е напълно безпредметно предвид факта, че се продават услуги по електронен път, а не стоки; - приложено е напълно анонимно писмено обяснение - не е посочено от кого е направено, нито в какво качество; - не са анализирани извършените продажби. За доказването им е приложено копие (незаверено и неподписано) на договор между „АД Ю” САЩ- възложител и „И Б” ООД - изпълнител, от 16.07. 2007 г. за изработка на три програмни продукта. Договорът е на стойност 130 000,00 евро. При преглед на дневниците за продажби, обаче се констатира продажби на много по-големи стойности - почти 2 милиона лв. Не е ясно дали за тези продажби има плащания, няма приложени никакви документи и за доказване на самите продажби. Няма приложени копия на фактури, за да може да се установи, дали в тях е вписан текст, че неначисляването на ДДС е на основание чл.21, ал.3 от ЗДДС. Няма и обратна ведомост, за да се сравнят отчетените приходи с отразените продажби в дневниците. Събраните доказателства са оскъдни и негодни, не са анализирани задълбочено продаваните услуги, както и прилагането на нулева ставка. С РА № */29.07.2009 г. на дружеството е възстановен декларирания ДК в размер 41 439,09 лв. Общо на дружеството за ревизирания период с АПВ и РА е възстановен ДДС в размер на 137 874,04 лв.

II. Ревизия на „И Ю” ЕООД извършена от ревизиращ екип, в състав Б. В. И., ръководител на екип и М С Д — гл. инспектор по приходите. Обхватът на ревизията включва определяне на задължения за ДДС за периода 01.02.2008-31.12.2008 г., корпоративен данък за 2007 г. и 2008 г., както и за данъци по чл. 194, 195 и 204 от ЗКПО. При ревизията е установено, че ревизираното лице отдава под наем лек автомобил М модел С500L4 с рег.№ СА на „И 3” с Булстат *. Договорената месечна наемна цена е 1 лв. на километър пробег. Двете дружества са свързани лица по смисъла на параграф 1 т. 3 от ДР на ДОПК. В ревизионното производство е приет без да е изрично коментиран резултатът от експертиза, възложена от ревизираното лице, при която е установена месечна наемна цена 4 488 лв. В ревизионното производство са начислени лихви за закъснението в размер на 16.36 лв., тъй като в случая е налице доставка с периодично изпълнение. За начислената лихва няма приложен лихвен лист и не е ясно върху каква главница и за какъв период е изчислена. При ревизията не са констатирани нарушения при облагането по ЗКПО. Наличието на сделки между свързани лица, които не са извършени по пазарни цени е предпоставка за отклонение от данъчно облагане и

предполага действия на ревизиращия екип за предотвратяването му. В случая данъчната основа за корпоративния данък е следвало да бъде увеличена с пазарната цена на описаната по-горе сделка.

Извършените от ревизираното лице разходи през 2007 г. и 2008 г. са описани по размер, както са посочени от лицето в ОПР. Разходите не са анализирани от гледна точка на тяхната документална обосновааност и връзка с дейността на лицето, въпреки че „уточняване размера на действителните и отчетените разходи по икономически елементи, финансови и извънредни разходи“ е включено в плана на ревизията действие. Извършените приходи също не са анализирани, въпреки че е такъв анализ е предвиден в плана, включително съпоставка между отчетените в оборотните ведомости и декларираните в ГДД приходи.

От дневниците за покупки на ревизираното лице е видно, че същото е извършвало покупки на гориво. В частта на РД по ЗКПО няма констатации дали тези разходи са за управленската дейност и дали подлежат на облагане по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗКПО. Като приложение към ревизионната преписка е приложена справка за притежавани от ревизираното лице 8 бр. леки автомобили като само за един от тях има талон с информация за броя на местата. За голяма част от закупеното гориво е ползван данъчен кредит, без да има констатация дали правото е упражнено в съответствие с чл. 70 ал. 1 Т.5 от ЗДДС.

В плана на ревизията координаторът е включил „извършване на насрещни проверки на контрагенти“, анализ на доставките от определени контрагенти, които са подизпълнители на ревизираното лице, както и проверка при определяне на данъчната основа при продажбите на апартаменти. За тези действия в РД липсват констатации, включително за данъчната основа на извършените продажби на апартаменти. С РА №*/25.06.2009 г. на дружеството е възстановен декларирания ДК в размер 183 176.11 лв. Общо на дружеството за ревизирания период с АПВ и РА е възстановен ДДС в размер на 341 344.69 лв.

III. Ревизия на „Б Е“ ООД, извършена в състав Б. В. И., ръководител на екип и Р Ж И, за период 01.01-30.04.2009 г. , същата е във връзка с приключила процедура по смисъла на чл.92, ал.1, т.4 от ЗДДС и деклариран ДДС за възстановяване 1 339 082,83 лв.

През ревизирания период данъчният кредит /ДК/ произтича от довършителни СМР в построените сгради, изграждане на улична водопроводна и канализационна мрежа, оформяне на междублоково пространство, временен път до сградите, електроинсталации, газификация и др.

В работната карта /РК/ са дадени насоки за анализиране предмета и реалността на доставките, проверка на място и в Агенция по вписванията, анализ на парични потоци. При ревизията е извършен текущ контрол от координатора М К. В издадения РД № 903692/30.07.2009 г. е потвърден декларирания от ревизираното лице ДДС за възстановяване 1 335 082,83 лв. Координаторът е отказал да съгласува РД, за което е изготвил доклад изх.№10-44-00- 8075/04.08.2009 г. С издадения РА № *2/11.08.2009 г. се потвърждават резултатите от РД.

В хода на ревизията дружеството е представило два договора с изпълнител „Г И“ООД: - от 26.02.2009 г. за изграждане на улична канализация (по трасе от кв. 92, кв.93, кв.105 до УПИ 1-1337 и УПИ II-1337 кв.77, м. В. ВЕЦ С), на стойност 990 913, 31 лв. За приетата работа са издадени 3 бр. фактури с начислен ДДС-общо 171 366,67 лв.; - от 12.03.2009 г. за изпълнение на улична водопроводна мрежа по трасе от УПИ 1-1337 и УПИ II-1337 кв.77, м. В. ВЕЦ С до околоръстен път на стойност - 158 996, 91 лв. При ревизията не било извършено реално посещение на обекта, въпреки че такова е

предвидено в плана на ревизията. Вместо това, с протокол № 903742/28.07.2009 г. към ревизионното производство се приобщава протокол № 900150/15.01.2009 г., изготвен при предходно производство, чиито констатации касаят етапа на СМР на две жилищни сгради, но не и на изградената инфраструктура.

Ревизиращият екип не се е съобразил с разпоредбите на чл.70, ал1, т.2 от ЗДДС и е признал правото на приспадане ДК по фактурите издадени от „Г И" ООД по двата договора за извършени покупки на услуги, които представляват безвъзмездна доставка. В хода на ревизията не е установено точно върху кои имоти е изградена уличната канализация и водопровод, не е направено предложение за изменение обхвата на ревизията, с цел да се изследват декларираните доставки на дружеството във връзка с цитираните договори. В РД е констатирано, че „Бе" ООД е свързано лице с „И к В." ООД, без да се коментира факта че „И к В."ООД е създаден с цел изграждането на инфраструктура на м."В. ВЕЦ- С със собствени сили и средства.

Административният орган е посочил, че при извършената проверка, резултатите от която са представени на И. Д. на Н. с Доклад рег. № 93-00-2035/10.08.2010 г. по описа на ЦУ на Н., са констатирани допуснати груби нарушения на екип с ръководител Б. В. И. - главен инспектор по приходите в ТД на Н. - С., Дирекция „Контрол", Отдел „Ревизии", Офис „Център", както на нормативните разпоредби на материалното и процесуално данъчно законодателство, така и на утвърдените процедури за работа на функция „Контрол" в Национална агенция за приходите.

По делото са приети доказателствата, съдържащи се в дисциплинарната преписка, включително длъжностна характеристика на заеманата от жалбоподателя длъжност, връчена му на 26.09.2010 г.; заповед № ЗЦУ – 80 от 02.02.2009 г. на И. Д. на Н. ведно с Приложение № 1 към заповедта; Процедура за изпълнение на ревизията, номер К 12, Версия Д; Процедура за приключване на ревизията, номер К 13, Версия Д; заповед № РД – 01-244 от 08.04.2009 г.; доказателства за ползван от служителя платен годишен отпуск; формуляр за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността на Б. И. за периода от 01.12.2009 г. – 30.11.2010 г.;

При така установената фактическа обстановка Административен съд С. град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 08.11.2010 г., като жалбата срещу административния акт е подадена пред Административен съд С. град с вх. № 21897 от 22.11.2010 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание е издадена от компетентен административен орган – изпълнителният Д. на Н..

Оспорената заповед № ЗЦУ-1466 от 08.11.2010 г. на И. Д. на Н. е издадена в рамките на двумесечния срок по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл, който тече считано от датата, на която е установено извършването на нарушението от служителя. По смисъла на цитираната разпоредба нарушението следва да се счете открито тогава, когато е установено

извършването му от служителя, осъществил с действия или бездействия съответното деяние, времето и място на извършването му, от момента на установяване, че действието му представлява дисциплинарно нарушение. В процесния случай нарушението, за което е наложено дисциплинарното наказание, следва да се счита открито от датата, на която дисциплинарно-наказващият орган е бил уведомен за становището на и.д. директора на дирекция „Инспекторат“ при ЦУ на Н., изразено в доклад, постъпил в ЦУ на Н. с вх. № 93-00-2035 от 10.08.2010 г. Съгласно чл. 94, ал. 3 от ЗДСл сроковете по ал. 1 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск. По делото е представена справка за ползвания платен годишен отпуск от жалбоподателя, както и молби и заповеди за разрешаване на отпуск, от които е видно, че същият е ползвал такъв за периода от 11.08 до 03.09.2010 г. (18 работни дни) и съответно, за три работни дни – от 11.10.2010 г. до 13.10.2010 г. Съгласно разпоредбата на чл. 94, ал. 3 от ЗДСл двумесечният срок по ал. 1 е започнал да тече на 11.08.2010 г., като от същата дата е спрял да тече за период от 18 работни дни или до 03.09.2010 г. Следователно, именно от 04.09.2010 г. е започнал да тече срокът по чл. 94, ал. 1 ЗДСл, като отново е спрял да тече, поради ползван отпуск 3 работни дни от 11.10.2010 г. до 13.10.2010 г., от която дата е продължил да тече. Двумесечният срок по чл. 94, ал. 1 ЗДСл е изтекъл на 06.11.2010 г. – събота, неприсъствен ден, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед от 08.11.2010 г. – първият работен ден, е издадена в двумесечния срок (след приспадане на времето, през което лицето е било в законоустановен отпуск, когато този не е текъл), считано от откриване на нарушението – 10.08.2010 г. Поради това, неоснователни са възраженията на жалбоподателя за издаване на оспорената заповед в нарушение на чл. 94, ал. 1 ЗДСл.

В хода на дисциплинарното производство е изпълнена процедурата по чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. Жалбоподателят е бил изслушан от дисциплинарно-наказващия орган, видно от приложения протокол за проведено изслушване от 02.11.2010 г. и са приети писмените му обяснения.

Съгласно разпоредбата на чл. 97, ал. 1 ЗДСл дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно-наказващия орган, в която се посочват изчерпателно изброени в разпоредбата реквизити, включително описание на извършеното от служителя нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават, както и служебните задължения, които са били виновно нарушени. В конкретния случай, в оспорената заповед се съдържа подробно описание на данни от ревизионни производства, извършени от ревизиращ екип с ръководител Б. И.. Така изложените данни и обстоятелства, съдът намира за безспорно установени, след преценка на приетите по делото доказателства, неоспорени от жалбоподателя. Но в заповедта не са посочени конкретни обстоятелства във връзка с извършени от служителя дисциплинарни нарушения. Съдът намира, че в процесната заповед не се съдържат императивно изискуемите реквизити по чл. 97, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗДСл. В заповедта не се съдържа описание на конкретните нарушения, извършени от служителя, датата, на която са извършени, обстоятелствата, при които са извършени и най-вече не са посочени *конкретните служебни задължения на жалбоподателя*, които виновно не са били изпълнени или са били виновно нарушени. Както бе посочено по-горе, в заповедта са изложени подробно данни от извършени ревизии, с участието на И., но не са посочени конкретните действия, които същият е следвало да извърши и съответно задълженията си, които е следвало да изпълни. В акта не е обсъдено, какви

конкретно са били задълженията му в хода на цитираните ревизионни производства. Дадено е описание на допуснати от екипа нарушения, но без да са посочени действията, които не са изпълнени и чие задължения са били те. Такива данни не се съдържат както в оспорения акт, така и в доказателствата от дисциплинарната преписка. По делото остава неизяснено какви са конкретните действия, които служителът И е следвало да извърши, както и кои служебни задължения същият не е изпълнил. Вместо това, дисциплинарно-наказващият орган се е ограничил в посочването, че са допуснати груби нарушения от екип с ръководител Б. И., както на нормативните разпоредби на материалното и процесуално данъчно законодателство, така и на утвърдените процедури за работа на функция „Контрол” в Н.. Така остава напълно неизяснено кои са конкретните служебни задължения, които служителът е нарушил. Следва да се има предвид, че съгласно чл. 89, ал. 1 ЗДСл държавният служител, който е нарушил виновно своите служебни задължения, се наказва с предвидените в този закон наказания, т.е. основна предпоставка за ангажиране дисциплинарната отговорност на служителя е осъществено от същия виновно нарушение на конкретни негови служебни задължения. В случая такива не са посочени в оспорения акт, не са посочени и в доказателствата, приети в хода на дисциплинарното производство.

Единствено в решение № РЦУ – 123 от 05.11.2010 г. на дисциплинарния съвет е посочено, че служителът е допуснал груби нарушения, състоящи се в неспазване на чл. 3, ал. 1 и чл. 5 от ДОПК и неизпълнение на утвърдените процедури, при разгледаните ревизионни производства. Нормата на чл. 3, ал. 1 от ДОПК, въвежда принципа на обективност в действията на органите по приходите, изразяващ се в задължението да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорностите на задължените лица. Съгласно чл. 5 от ДОПК органите по приходите са длъжни служебно, когато нямат искане от заинтересованите лица, да изясняват фактите и обстоятелствата от значение за установяване и събиране на публичните вземания, включително за прилагането на определените в закона облекчения. Така формулираните в чл. 3, ал. 1 и чл. 5 от ДОПК задължения имат общ характер и предписват определено поведение за всички органи по приходите, като в процесния случай не е отразено в какво точно се изразява поведението на служителя, с което същия е нарушил посочените разпоредби. Не са посочени конкретните служебни задължения, предписани със специален нормативен акт или с длъжностната характеристика на служителя.

При отсъствието на конкретни факти за констатираните нарушения, както и при непосочването на конкретните действия, които жалбоподателят е дължал с оглед изпълнение на служебните си задължения и не посочване на служебните задължения, респ. правни норми, които да нарушени, се нарушава правото на защита на служителя срещу засягащия правата му административен акт, затруднен е и съдебният контрол за законосъобразност по отношение наложеното дисциплинарно наказание. Наказаният служител следва да знае кои конкретни законови разпоредби е нарушил, при какви обстоятелства и към кой момент, да е запознат с доказателствата, въз основа на които е установено нарушението, за да организира адекватно своята защита срещу заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. При липсата на изложени мотиви в посочената насока, за съда остава невъзможно да извърши преценка за наличието на неизпълнение на служебните задължения от страна на служителя, след като в оспорения акт не са посочени именно служебните задължения, които не са изпълнени.

Съобразно с всички доказателства по делото и след преценка на оспорената заповед № ЗЦУ – 1465 от 08.11.2010 г. на И. Д. на Н., с оглед критериите по чл. 146 вр. чл. 168, ал. 1 АПК, настоящият съдебен състав приема, че същата следва да бъде отменена като незаконосъобразна, издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила.

Съдът намира, че искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски е неоснователно. В представения договор за правна защита и съдействие е уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лева, но липсват доказателства за заплащането му.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, III състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Б. В. И. Заповед № ЗЦУ – 1465 от 08.11.2010 г. на И. Д. на Националната агенция по приходите.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: